

saa dette kommer alene Kystforsvaret ved. Og naar der her har været ført nogen Tale om det nordre Fløjforts Beliggenhed og Bygning, skal jeg, idet jeg henviser til, hvad jeg tidligere har sagt — der er ingen, der har bestridt Klarheden i disse Udtalelser —, sige, at dette Anlæg, som deles i to ligesom Anlægget nede ved Mosede, skal selvfølgelig anlægges med samme Formaal, som da det blev foreslaaet at anlægge det oppe ved Strandmøllen. Formaalet er alene det at hindre en Landgang indenfor en vis Afstand fra København og at hindre Bombardement fra Søen mod København. Det er lige saa selvfølgelig, at det skal anlægges af de sagkyndige, saa hvis nogen har forstaaet det, som om de sagkyndige ikke skulde anlægge disse to Anlæg, er det en Misforstaaelse af mine Udtalelser. Det er en Selvfølge, at det skal anlægges af disse, og at det skal have den Beskaffenhed, det skulde have, uanset om der var Landbefæstning ved København eller ikke. Men den tredje Del, som er ønsket af de sagkyndige, nemlig et Anlæg oppe paa Sletten ved den slesvigske Sten, har jeg modsat mig og modsætter jeg mig fremdeles. Den vil der ikke kunne skaffes Penge til her i Folketinget heller, derom er jeg overbevist.

De sagkyndige, som alene se paa at faa saa meget som muligt efter deres Betragtning, kunne ikke tage alle de samme Hensyn, som Rigsdagen tager. Vi maa se baade paa Pengemidlerne og den politiske Side af Sagen, baade den indre politiske og den ydre. Det kan aldrig blive anderledes. Deri adskille de sagkyndige af Hær og Flaade sig ikke fra andre sagkyndige. Sidder man i et Amsraad og taler om Indretningen af et Sygehus, ville Fysici og Distriktslægerne holde paa alle mulige Anskaffelser og Forbedringer, og det bliver Amsraadsmedlemmernes Sag at tage Hensyn til, om det, der ønskes anskaffet, virkelig ogsaa kan anskaffes. De maa overveje de Raad, de faa, og anskaffe de Sager, de mene det forsvarligt at anskaffe, og undlade at anskaffe dem, som kunne undværes. At de sagkyndige ville have et Anlæg deroppe, er en Ting for sig. Jeg maa gaa derimod, baade af økonomiske og politiske Grunde. Altsaa denne Tredeling kan jeg ikke gaa ind paa.

Den væsentligste Forskel, der er mellem Forsvarskommissionens Flertalsindstilling og dette Forslag, er Pengespørgsmaalet, idet det her foreliggende er omtrent 800,000 Kr. billigere i aarlig Udgift end det, som

blev foreslaaet af Kommissionens Flertal. Men jeg troede ikke, at denne Forskel skulde blive os bebrejdet fra den Side, som i øvrigt bebrejder os vor Stilling til Forslaget. Dernæst er der den Forskel, at der ind under Bevillingen af de 31½ Mill. Kr. er ført forskellige nye Bevillinger, som var udeladte tidligere, og til Genæld har man saa maattet indskrænke noget de foreslaaede Foranstaltninger. De nye Foranstaltninger, hvortil Bevillinger ere indførte herunder, ere Ammunitionsanskaffelser og Anlæg af Sommerkaserner og Øvelsespladser.

Dernæst blev der anført mod at vedtage disse Forslag, at Vælgerne ikke havde godkendt dem. Og der blev anbefalet en Folkeafstemning om dem. Det er en Misforstaaelse, hvis man tror, at disse Forslag her ere i Strid med Vælgerne Afgørelse paa Valgdagen den 25. Maj. Ja, de Vælgere, der have stemt sammen med de Radikale og Socialdemokraterne, er det naturligvis imod, men for dem, der have stemt paa os, paa de Grupper, der i det hele ville fremme denne Sag, er det ikke noget nyt, her foreligger. Det eneste nye skulde da være, at Fristen for Nedlæggelsen af Københavns Landbefæstning er gjort 4 Aar længere, men deri er intet principielt, thi selve Nedlæggelsen bliver jo besluttet nu.

Med Hensyn til Folkeafstemningen skal jeg gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch), der her førte Ordet for de Radikale og Socialdemokraterne, udtalte, at i Vinter — og det var en af Begrundelserne for, at vi nu skulde gaa til dette Forslag — havde der fra vor Side været Tale om en Folkeafstemning. Det er rigtigt. Men der er en væsentlig Forskel mellem, hvad der var Tale om sidste Vinter, og hvad der her foreligger. Thi det, der var Tale om sidste Vinter, var kun en enkelt, isoleret Ting, som man vilde lade Vælgerne træffe Afgørelse om paa den Maade, og det var denne Tankegang, som Udvalgsmedlemmerne fra vor Side udtalte deres Tilslutning til. Imidlertid blev Sagen ikke gennemført sidste Vinter, og ved selve Valget den 25. Maj var dette Spørgsmaal saa godt som ikke fremme, idet man fra alle Sider var enig om, at naar man ved Valget kom til en Afgørelse af selve Sagen, var Tanken om denne Folkeafstemning bortfalden med det samme. Jeg vil derfor snarest mene, at hvis man nu vedtog en Folkeafstemning, vilde vi berede vore Vælgere en Overraskelse. Men det, der